

РЕШЕНИЕ

№ 3972

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1811** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Фондация „Антикорупционен фонд“ срещу Решение № Към ЗИ-01-4-[5]/07.02.2023г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на основание чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ е отказано предоставянето на достъп до Доклад № ДИД2-СФ-18/06.12.2022г. и заключение към него.

Жалбоподателят моли за отмяната на обжалваното решение като незаконосъобразно - постановено при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Намира, че в конкретния случай не са налице предпоставките за прилагане на чл.198 НПК, поради което и няма основание за отказ по чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро вр. чл.4, ал.1 ЗДОИ. В обжалваното решение не се съдържа достатъчно информация относно наличието на разследване по см. на чл.198 НПК, а дори това да било така ответникът не спазил чл.6, ал.1, т.1 ЗДОИ за предоставяне открито и в пълнота обществена информация. На следващо място докладът на АДФИ не можел да се счете за материал по делото, тъй като не бил създаден в рамките на наказателното производство. Излага подробни съображения за неприложимостта към конкретния случай на разпоредбата на чл.198 НПК. Обосновава, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 ДР ЗДОИ от предоставяне на търсената информация с цел разкриване на корупция, повишаване на прозрачността и

отчетността на задължения субект по случаи със съществено засягане на обществения интерес.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юр.П., която претендира присъждането на разноски.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, оспорва нейната основателност. Така изразеното становище в съдебно заседание се поддържа чрез юр.Я., която претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Излага допълнителни съображения в писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че от жалбоподателя е подаден сигнал до Специализираната прокуратура и АДФИ относно обстоятелството, че публичноправна дейност – осъществяването на граничен ветеринарномедицински контрол, вменена на Българската агенция по безопасност на храните съгласно чл.184 З., в т.ч. събирането и администрирането на предвидените в тарифата по ЗБАБХ такси, е възложено на частното дружество „Пи.Еф.Си.“ ЕООД. Направено е искане за извършване на проверка и установяване дали са извършени нарушения на закона или длъжностни престъпления.

По така подадения сигнал в Специализираната прокуратура е образувана пр.пр.№ 2261/2019г. С Постановление от 21.04.2020г. е отказано образуването на досъдебно производство по нея и материалите са изпратени на Софийска градска прокуратура /СГП/ по компетентност с оглед евентуално извършено престъпление по чл.282 и сл. НК, респ. по чл.220 НК. Отказът за образуване на наказателно производство е мотивиран с това, че БАБХ няма статута на държавна агенция или на изпълнителна агенция, като липсата на подобен статут препятства възможността Специализираната прокуратура да се произнесе по съществото на преписката поради факта, че евентуалното съставомерно поведение на длъжностни лица от състава на БАБХ не попада в категорията на престъпленията, извършени от лицата, посочени в чл.411а, ал.1, т.4, б.“в“ НПК, която разпоредба предопределя компетентността на Специализираната прокуратура по два признака - лимитативно посочени престъпления от общ характер, които са извършени от изрично определени в закона категории лица.

По изпратените по компетентност материали в СГП е образувана пр.пр. № 9134/2020г. като с Постановление от 16.09.2020г. е отказано образуването на досъдебно производство и преписката е прекратена.

Посоченото постановление е отменено с Постановление от 17.03.2021г. на Апелативна прокуратура – С. като с него са дадени указания за извършване на конкретни действия по разследването.

С Постановление от 12.10.2021г. по пр.пр.№ 9134/2020г. по описа на СГП е отказано образуването на досъдебно производство и преписката е прекратена като е постановено отделяне от нея на конкретно посочени материали, които да се докладват на 04 отдел „Надзор за законност, гражданско-съдебен и административно-съдебен“

при СГП с оглед преценка дали са основания за намеса по реда на надзора за законност.

От Постановление от 07.07.2022г. по пр.пр. № 593/2022г. по описа на Специализираната прокуратура се установява, че същата е образувана във връзка с получена справка от извършени ОИД като материалите съдържат данни за евентуално извършени престъпления и се цитира Договор № 9/12.03.2013г., сключен между БАБХ и „Пи.Еф.Си.“ ЕООД, който договор е визиран в сигнала на жалбоподателя до Специализираната прокуратура и АДФИ, посочен по-горе. С това постановление е възложено на АДФИ извършването на финансова инспекция, при която да се установи спазени ли са нормативните актове, уреждащи бюджетната, финансово-стопанската и отчетната дейност при сключването и изпълнението на посочения договор. С постановление от 25.07.2022г. по същата преписка материалите по нея са изпратени на СГП по компетентност с оглед последвалите междуременно законодателни промени, където е образувана пр.пр.№ 16195/2022г.

С писмо изх.№ Към 26-Ф-6-[3] от 11.01.2023г. на заместник-директора на АДФИ СГП е уведомена за резултатите от извършената финансова инспекция, възложена с Постановление от 07.07.2022г. по пр.пр. № 593/2022г. по описа на Специализираната прокуратура, които са отразени в Доклад № ДИД2-СФ-18/06.12.2022г. и заключение към него.

С писмо изх.№ Към 26-Ф-6-[6] от 11.01.2023г. на заместник-директора на АДФИ жалбоподателят е уведомен, че по сигнала, подаден от него, е извършена финансова инспекция на БАБХ, резултатите от която са отразени в Доклад № ДИД2-СФ-18/06.12.2022г. и заключение към него като с резултатите от извършената финансова инспекция може да се запознае по реда на ЗДОИ.

На същата дата по електронна поща е подадено заявление за достъп до обществена информация, с което е поискано от ответника предоставянето по реда на ЗДОИ на „№ ДИД2-СФ-18/06.12.2022г.“ в сканирано копие, записано на технически носител и изпратено на посочения в заявлението електронен адрес или на посочения в него пощенски адрес.

Заявлението за достъп до обществена информация е разгледано в Дирекция „Правна“ на АДФИ като становището ѝ е, че исканата информация има характера на обществена такава от категорията официална по см. на чл.10 ЗДОИ, но преди предоставянето на доклада и заключението към него, с оглед разпоредбата на чл.198, ал.1 НПК, следва да бъде потърсено становището на СГП, предвид наличието на специален ред, изключващ този, регламентиран в ЗДОИ. Във връзка с това становище е отправено запитване до СГП, за което процесуално действие жалбоподателят е надлежно уведомен с писмо изх.№ Към ЗИ-04-[2] от 25.01.2023г.

С писмо на прокурора от 02.02.2023г. по пр.пр.№ 16195/2022г. по описа на СГП, директорът на АДФИ е уведомен, че във връзка с доклада от извършената финансова инспекция на БАБХ на 01.02.2023г. е образувано наказателно производство за извършено престъпление по чл.282, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 НК. На основание чл.198, ал.1 НПК е дадено разрешение копие от доклада и заключението към него да бъдат изпратени на министъра на земеделието. На основание чл.198, ал.1 НПК не е разрешено да се предостави копие от доклада на Фондация „Антикорупционен фонд“, тъй като ще се затрудни разкриването на обективната истина.

На основание това писмо Дирекция „Правна“ е изразила становище да се откаже предоставяне на търсената със заявлението на жалбоподателя информация на

основание чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ. Последвало е издаването на оспорения в настоящото производство акт, съобщен на жалбоподателя на 10.02.2023г., съгласно известие за доставяне на л.57 по делото.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, в законоустановения срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващата, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за

да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация.

Съгласно чл.6, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция Агенцията за държавна финансова инспекция е администрация към министъра на финансите и е юридическо лице на бюджетна издръжка. Съгласно чл.19, ал.4, т.4 от Закона за администрацията, за органи на изпълнителната власт се считат и ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт. Следователно директорът на АДФИ е орган на изпълнителната власт и като такъв е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Предвид това съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му от закона власт.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл.25, ал.1, т.1-4 ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В конкретния случай отказът, предмет на оспорване е обективизиран в решение, което съдържа изискуемите реквизити, съответно не се установява нарушение на изискването за форма на административния акт, което да обоснове отмяната му. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

С обжалваното решение е постановен отказ на основание чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ вр. чл.198, ал.1 НПК. Както се посочи по-горе, в хипотезата по чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена

информация, каквато безспорно представлява търсената от заявителя в настоящия случай, е налице, когато исканата информация е защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

Съгласно чл.198, ал.1 НПК, в редакцията, действаща към датата на постановяване на оспорения акт, материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. В настоящия случай такова разрешение не е дадено като отказът е обективиран в нарочно писмо, с оглед което е осъществено материалноправното основание, посочено от ответника. Обстоятелството, че наказателното производство е образувано на 01.02.2023г. не променя този извод. Съгласно чл.4, ал.1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съдебната практика приема, че редът за предоставяне на информация, събрана в хода на наказателно производство и достъпът до документи и материали, които са част от същото, независимо от етапа, в който то се намира, е регламентиран в НПК – посочената разпоредба на чл.198, ал.1 - в този смисъл Решение № 5419 от 17.04.2014г. на ВАС по адм. д. № 14213/2013г., Решение № 2496 от 20.02.2014г. на ВАС по адм. д. № 11832/2013г., Решение № 352 от 13.01.2015г. на ВАС по адм. д. № 7252/2014г. Решение № 6756 от 9.06.2015г. на ВАС по адм. д. № 9826/2013г., както и Решение № 2878 от 27.04.2018г. по адм. д. № 1664/2018г., Решение № 3715 от 04.06.2018г. по адм. д. № 14006/2017г. и Решение № 5523 от 28.09.2022г. по адм. д. № 3425/2022г. на Административен съд - София-град.

Извън правомощията на съда е да разглежда законосъобразността на отказа на прокурора по чл.198, ал.1 НПК, в каквато насока са доводите на оспорващия, изложени в жалбата му – съображения в тази насока са изложени в мотивите на Определение от 15.04.2021г. по тълк. д. № 2/2020г., ОСНК на ВКС.

По изложените съображения съдът намери оспореното решение за законосъобразен административен акт, по отношение на който не се установява наличието на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение като същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация „Антикорупционен фонд“ срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № Към ЗИ-01-4-[5]/07.02.2023г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА Фондация „Антикорупционен фонд“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата в размер на 100 /сто/

лева, представляваща разноси по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: